

Comentariul romanului Vocile noptii scris de Buzura Augustin - prima parte

Remarcabil scriitor roman, Augustin Buzura se afirma in campul literaturii contemporane ca unul dintre cei mai vigurosi prozatori ardeleni.

In romanele sale - "Absentii" (1970), "Fetele tacerii" (1974), "Orgolii" (1973), "Refugii" (1984), "Drumul cenusii" (1988), autorul cauta intotdeauna dincolo de aparente, e interesat de ceea ce e ascuns - preocuparea de subconstientul personajelor e divulgata de frecventa cuvintului subconstient sau de ochiul prozatorului care descopera adesea fiinte ce ascund de privirile multimei ceva - de ceea ce e mai putin sigur si e mai putin probabil", cum observa Minai Ungheanu. Proza lui Buzura este confesiva de dezvoltare morala de cautare a acelor forte care sa poata dezvalui adevarul prin proiectarea unor imagini clare despre societatea romaneasca a deceniilor sapte si opt din veacul nostru Nu atat faptele sociale sau politice il intereseaza prea mult pe scriitor, cat ecourile etice, la nivelul individului comun, dar reprezentativ pentru diferite categorii de oameni.

Actiunea romanului "Vocile noptii", aparut in 1980 - se petrece in oraselul Raul Doamnei (prezent in mai toate operele autorului) si urmareste formarea noii clase muncitoresti, ca si viata oamenilor dupa al doilea razboi mondial. Trecerea de la un mod de viata la altul, ruperea tinerilor de vatra satului si incercarea de integrare intr-o noua colectivitate cum ar fi rezina sau caminul de nefamilisti sunt elemente care duc, adesea, la tensiuni si chiar drame psihologice.

Personajul central este Stefan Pinteana un tanar care, parasind climatul intelectual, se va adapta cu greu in altul. El traieste cu o luciditate dureroasa si cu intensitate maxima un proces de restructurare a personalitatii, cautand solutii de salvare intr-o societate ce devine tot mai sufocanta. Amintirile sale tasnesc din vis sau din realitate, reconstituind un destin si o constiinta ce-si cauta echilibrul.

Eroul apare, din primele pagini, inchis intre zidurile impenetrabile ale unor probleme de constiinta si tot asa paraseste romanul. Noptile sunt un adevarat cosmar si in fiecare dimineata, intrebari obsedante "se transformau in tipete si ecoul lor il ranea fizic, durerea difuza, vie nu inceta odata cu visul, persista intensa, penetranta, il urmarea si ziua, deviindu-i sentimentele, obligandu-l sa caute cu disperare in memorie, printre intamplarile neplacute, ceva uitat, ascuns involuntar, sa rodeasca neintrerupt in jurul unor trairi palide, nesigure, fara nume, ca lumina unui far inutil peste o mare pustie, neprimitoare", noteaza autorul.